

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Η εορτή της Μεσοπεντηκοστῆς.
Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της
ημέρας:

[https://www.synaxarion.gr/gr/m/5/d/29/sxsaintlist.aspx.](https://www.synaxarion.gr/gr/m/5/d/29/sxsaintlist.aspx)

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

''Ηχος πλ. α'

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Ψαλμὸς 103.

- Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὔτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
 - Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα.
 - Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

- Άναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἔθεμελίωσας αὐτά.
 - "Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται
ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- "Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- "Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Άνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

- "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἱῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἔκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ

σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ

**Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν
τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

ὁ β' χορός

- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

- Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
- Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
- "Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

- Άκούσονται τὰ ὥματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ώσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- “Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

➤ Ψαλμὸς 141.

- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ ἐν γῇ ζώντων.
- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

➤ Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῷς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

**Στιχηρὰ Προσόμοια ᾩχος δ' Κύριε,
ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ
σωτηρίου ἀρχομένων Ἔγέρσεως,
Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων,
καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας,
ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς
δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν
προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς,
Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ῡχος δ' Κύριε, ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ
σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως,
Πεντηκοστῆ δὲ τῇ Θείᾳ σφραγιζομένων,
καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας,
ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς
δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν
προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς,
Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

„Ηχος δ'.

”Ηκουσε καὶ εὔφρανθη ἡ Σιών,
εὔαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ
Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι
ἡγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ
ἐκπλύνοντα Πνεύματι ρύπον
χριστοκτονίας· εὔτρεπίζεται
πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων
εὔφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

„Ηχος δ'.

”Ηκουσε καὶ εὔφρανθη ἡ Σιών,
εὔαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ
Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι
ἡγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ
ἐκπλύνοντα Πνεύματι ρύπον
χριστοκτονίας· εὔτρεπίζεται

πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων εύφρόσυνον μεσότητα.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος δ'.

"Ηγγικεν ἡ τοῦ Θείου δαψιλής, χύσις ἐπὶ πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος δ'.

"Ηγγικεν ἡ τοῦ Θείου δαψιλής, χύσις ἐπὶ πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ὕχος πλ. β'.

Τῆς ἐορτῆς μεσούσης, τῆς σῆς Χριστὲ Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ ἀγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ μυστήρια, ἐν ᾧ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος.

Σοφία Όρθοι !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας Ἡχος α'.

**Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.**

**Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.**

**Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.**

**Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.**

**Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα
 (Κεφ. Δ', 2 ζ', 2 Ε', 4).**

**Τάδε λέγει Κύριος· Ἐκ Σιῶν ἐξελεύσεται
 νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ,
 καὶ κρινεῖ ἀνὰ μέσον λαῶν πολλῶν, καὶ**

έλέγξει ἔθνη ἰσχυρά, ἔως εἰς γῆν μακράν.
 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἔκαστος
 τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα
 ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν, εἰς τὸν
 αἰῶνα, τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ·
 Ἀκούσατε βουνοί, καὶ φάραγγες, θεμέλια
 τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν
 λαὸν αὐτοῦ· διελεγχθήσεται γὰρ μετὰ
 τοῦ Ἰσραήλ, λέγων· Λαός μου, τί ἐποίησά
 σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε; ἀποκρίθητί μοι.
 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἴγυπτου, καὶ ἐξ
 οἴκου δουλείας ἐλυτρωσάμην σε, καὶ
 ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπου σου τὸν
 Μωϋσῆν καὶ τὸν Ἀαρὼν. Λαός μου, τί
 ἐβουλεύσαντο κατὰ σοῦ οἱ ὑπεναντίοι; εἰ
 ἀνηγγέλη σοι, ἄνθρωπε, τί καλόν, καὶ τί
 Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ, τοῦ
 ποιεῖν κρῆμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεος, καὶ
 ἔτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ
 Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου; Διότι ἐν ἰσχύῃ
 μεγαλυνθήσεται Κύριος, καὶ ποιμανεῖ τὸ
 ποίμνιον αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, ἔως ἄκρων
 τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. ΝΕ', 1).

Τάδε λέγει Κύριος· οἱ διψῶντες,
 πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε
 ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ
 φάγεσθε, καὶ πίεσθε, ἃνευ ἀργυρίου καὶ
 τιμῆς, οἵνον καὶ στέαρ, ὅτι, τάδε λέγει

Κύριος Παντοκράτωρ ὑμῖν· Λαός μου,
 ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν
 πηγῶν τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἔκείνῃ· Ὅμνεῖτε τὸν Κύριον, βοᾶτε
 τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς
 ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε,
 ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Λαός μου,
 ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθά, καὶ
 ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Προσέχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν, καὶ
 ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου,
 εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς
 ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν
 διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἐπικαλέσεσθε,
 ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζητε μοι, ἀπολειπέτω ὁ
 ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ
 ἄνομος τὰς βουλάς αὐτοῦ, καὶ
 ἐπιστράφητε πρός με καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς,
 καὶ ἀφήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν· οὐ γὰρ
 εἰσὶν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ
 ὑμῶν, λέγει Κύριος, ἀλλ' ὥσπερ ἀπέχει ὁ
 οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτω απέχει ἡ
 ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ
 διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς διανοίας μου.
 Ὡς γὰρ ἐὰν καταβῇ ὑετός, ἢ χιῶν ἐκ τοῦ
 οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἔκειθεν,
 ἔως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκη, καὶ
 βλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι,
 καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ
 ὅριμά μου, ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός
 μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενόν,

ἔως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἡθέλησα,
 καὶ εὔοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ
 ἐντάλματά μου. Ἐν γὰρ εὔφροσύνῃ
 ἔξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾶ διδαχθήσεσθε·
 τὰ γὰρ ὅρη καὶ οἱ βουνοὶ ἔξαλοῦνται
 προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα
 τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς
 κλάδοις αὐτῶν, καὶ ἀντὶ τῆς στοιβῆς,
 ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς
 κονύζης, ἀναβήσεται μυρσίνη, καὶ ἔσται
 Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον
 αἰώνιον, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ἅγιος
 Ἰσραήλ.

Παροιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. θ', 1)

Ἡ σοφία ὡκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ
 ὑπήρεισε στύλους ἐπτά, ἔσφαξε τὰ
 ἑαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς
 κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ
 ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.
 Ἀπέστειλε τοὺς ἑαυτῆς δούλους,
 συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος
 ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ἰ“Ος ἔστιν ἄφρων,
 ἐκκλινάτω πρός με, καὶ τοῖς ἐνδεέσιν
 φρενῶν εἴπεν·”Ἐλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν
 ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν κεκέρακα ὑμῖν.
 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε, καὶ
 ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ
 κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γνώσει, ὁ
 παιδεύων κακούς, λήψεται ἑαυτῷ
 ἀτιμίαν, ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ,

μωμήσεται ἔαυτόν· οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ
ἀσεβεῖ, μώλωπες αὐτῷ. Μὴ ἔλεγχε
κακούς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε, ἔλεγχε
σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῶ
ἀφορμήν, καὶ σοφώτερος ἔσται, γνώριζε
δικαίω, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.
Ἄρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ
Ἀγίων, σύνεσις, τὸ δὲ γνῶναι νόμον,
διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς· τούτῳ γὰρ τῷ
τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον **καὶ**
προστεθήσεται σοι ἔτη ζωῆς.

·Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν**
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα**
ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.
 - **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - **"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ**
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - **"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν**
ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων,
Ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς,
εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, **νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς**
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
 δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
 Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
 ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- **Tὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικήν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Xριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους**

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς
καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν
ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου
καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ
φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ
δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ
αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ
ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ
τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν
ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς
διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν
παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν
νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης
ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ
διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων
πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἄγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Στιχηρὰ ίδιόμελα Ἡχος α', Ιωάννου
Μοναχοῦ.**

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν
μεσότης, ἐν ᾧ Χριστός, παραγυμνώσας
ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, Παράλυτον
συνέσφιγξε, λόγῳ αὐτὸν τῆς κλίνης
έξαναστήσας καὶ θεοπρεπῶς
θαυματουργῶν ἐν ὄστρακίνῳ σώματι,
τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον
ζωήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἣς
ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ράβδον
κληρονομίας σου, ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ..

Ἐν τῷ Ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ,
μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ
ἔλεγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ιουδαίους, τοὺς
Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν
παρρησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν,
έρχεσθω πρός με, καὶ πινέτω ὕδωρ
ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ
ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς
αἰωνίου.”Ω τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς

εύσπλαγχνίας σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·
Δόξα σοι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ^{την}
αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ

τῆς γῆς.

„Ηχος β'.

”Οτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ
Ιησοῦς ἐπὶ τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων
τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν
έρχεσθω πρός με καὶ πινέτω, Ὕδωρ
ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς
τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ
ρέυσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... „Ηχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου
Σωτήρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος
οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς;
ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ
κατασκευάσασα τὸν κόσμον· Δόξα σοι.

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἴδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὅ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.**

”Ἄγιος ὁ Θεός, ”Ἄγιος Ἰσχυρός, ”Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὃῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

‘Απολυτίκιον Ἡχος πλ. δ’.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ).**

Άπόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ών εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἔκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.

Άμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Ό Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό αναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
όσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
Θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

**Ό Άναγνώστης: Άληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.**

**ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.**

**ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.**

**Η εορτή της Μεσοπεντηκοστῆς.
Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Θεοδοσίας.**

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.**

Ὕχος πλ. α'.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ὃῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί του Υἱοῦ καί
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εύλογησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων**

δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα ...

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς ούρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

”Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

΄Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

΄Αμήν.

- ❖ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὔδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).
- ❖ Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε**, τί ἐπληθύνθησαν οἱ
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἔμε·
- ❖ πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ
ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ύψων τὴν κεφαλήν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἔξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἔξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἔξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου·
- ❖ ἔκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἔως σφόδρα, ὥρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
- ❖ καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
- ❖ ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·

- ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
- ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
- ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορέημόνησαν.
- ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.
- ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
 - ❖ οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
 - ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὥρθρίζω·

- ❖ έδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὅρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὡπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι
ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὥπισω σου,
ἔμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (**Ἐκ γ'**).
Κύριε, ἐλέησον. (**Ἐκ γ'**).
Δόξα ... Καὶ νῦν ...**

Ψαλμὸς 87.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ
ἡ ζωή μου τῷ ἄδη ἥγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ώσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
έλεύθερος,
 - ❖ ώσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὃν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
 - ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

- ❖ ἐπ' ἔμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου,
καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου
ἐπήγαγες ἐπ' ἔμέ. (διάψαλμα).
- ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ'
ἔμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἐαυτοῖς,
- ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.
οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας.
- ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν
ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς
μου.
- ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια;
ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;
- ❖ μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ
ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ
ἀπωλείᾳ;
- ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;
- ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ
τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
- ❖ Ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἔμοῦ;
- ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἐξηπορήθην.
- ❖ ἐπ' ἔμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
- ❖ ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.

❖ έμακρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου

❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·

❖ εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

❖ ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

- ❖ οίκτιρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς
τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.
- ❖ καθὼς οίκτείρει πατὴρ υἱούς,
ώκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὃσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὃσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἐξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην
αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε,** εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

- ❖ έμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
έμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν
ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάφαλμα).
- ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
- ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- ❖ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·
- ❖ γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν τῇ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ τῇ ψυχήν
μου·
- ❖ ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε,
ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός
σου, Κύριε, ζήσεις με,
- ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει
σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου
- ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ είσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**ἘΚ Β'**).
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἘΚ γ'**).**
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
 ‘**Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**
Κύριε, ἐλέησον.
 ‘**Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**
Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**
Κύριε, ἐλέησον.

‘**Υπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου**

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ

Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εύσεβοῦ ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ

πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ).

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἡχος
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

'Ο πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν
λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ Ἱεροῦ
ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν·

Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην;
ἔορτῆς μεσαζούσης, ἐκβιῶν παρρησίᾳ·

**Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
παράνομοι.(Δίς).**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ἡχος
πλ. Α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

'Ο Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ
ἐστηκώς, ἔορτῆς μεσαζούσης,
Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἐβραίοις
προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν
παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεύς ὃν καὶ
Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν
δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὔσπλαγχνίαν τὸ
μέγα ἔλεος.(Δίς).

Άναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ
δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, ἐκτὸς

σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
παντὸς εὔλογοῦντες τὸν Κύριον,
ύμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **Θανάτῳ**
Θάνατον ὕλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.

- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὔθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὄδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαί με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν·
όλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα
συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες.

Κανών α', Ωδὴ α', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἔχος δ' Ὁ Εἱρμὸς.

«Θαλάσσης τὸ ἔρυθραῖον πέλαγος,
 ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας
 Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί,
 τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἔρημῳ
 ἐτροπώσατο».

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα,
 θείας σαρκώσεως, εὔεργεσίαι λάμπουσιν
 ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκὴ
 λαμπρότητες, ἀγαθοδότως ἀναβρύουσαι.

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς Θεότητος,
 ἐξαποστέλλων Χριστέ, τῆς ἐορτῆς ἐν
 μέσῳ προφανῶς· ἐορτὴ γὰρ χαρμόσυνος,
 τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας
 ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ
 ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας

ήμιν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων
ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ σάρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ
εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν
σπορᾶς, τὴν φθορὰν οὐκ ἐδέξατο,
άκολουθίᾳ φύσεως ὑπερουσίως μὴ
δουλεύσασα.

**Κανών β', Ωδὴ α', τῆς Ἔορτῆς Ἄχος πλ.
Δ' Θάλασσαν ἔπηξας.**

"Εθνη κροτήσατε, Ἐβραῖοι θρηνήσατε· ὁ
ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ
διέρρηξε τοῦ Ἀδου καὶ νεκροὺς
ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ
λόγῳ. Οὗτος ἐστίν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς
ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι
αύτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον
μετελθών, ὁ ἐν Αἴγυπτῳ ποταμούς,
μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ
νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο
δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτὴρ τῇ ἀφάτῳ
σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ᾧς
ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς
ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, θέλων
ἐκοπίασας Σωτὴρ μου, καὶ ἐκὼν
ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως

ύπείκων, καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί,
τὸ ὅδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εύλογήσας, ἵχθυας ἐπλήθυνας, ὁ
ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἔχόρτασας
ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς
διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός
ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
τῷ ὄνόματι τῷ σῷ.

Δόξα .. .

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα,
Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν
συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναϊδιον Υἱῷ,
τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν
ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχου
Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μόνη ἔχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἕδιον,
Θεογεννῆτορ ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ¹
ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος
ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας
λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου
καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἱκέτευε ὑπὲρ τῆς
ποίμνης σου ἀεί.

Καταβασία.

«Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν
ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν
διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες
αὐτοὺς εἰς ὅρος ἀγιάσματος, βοῶντας·
Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὡδὴν
ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ».

**Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ὕχος δ' Ὁ Εἰρμὸς.**

«Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε, καὶ
καταφυγή καὶ στερέωμα».

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς
πηγὰς ἥνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος,
ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι
προφανῶς ἔλεγες· ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα
δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἄγιον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου
γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς
δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς
εὔσπλαγχνος.

**Κανών β', Ωδὴ γ', τῆς Ἔορτῆς Ὅχος πλ. Δ'
Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.**

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
Ἰουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης·
ώς ἐπέστη τῷ ιερῷ, καθὼς γέγραπται,
μεσούσης τῆς νομικῆς ἔορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι·
Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὅνπερ ἐκάλουν οἱ
Προφῆται, ἐκ Σιῶν ἐλευσόμενον, καὶ
κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εί καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότου· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἄγιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντας δεῖ ἐλθεῖν
Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας,
τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα ...

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῇ
οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄναρχον τὸν Υἱόν σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα εὔσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς
ἔνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Εἶς τῆς Τριάδος ὅν, γενόμενος σάρξ
ώραθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν,
οὐδὲ φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἄφθορον
γαστέρα, Θεὸς ὅν ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου,
ἐπλατύνθη ἐπ' ἔχθρούς μου τὸ στόμα
μου, εὐφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.**

Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσω τοῦ ἱεροῦ,
μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἑορτῆς, ὁ διψῶν,
ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω·
οὐ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου
νάματος, ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει
δογμάτων μου, ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ
τὸν σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μέτ'
ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν
σοι· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι
πλουσίως ἔχεις τὰ νάματα, τῆς σῆς
φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. δ' Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς
ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ,
καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
νάματα· τὸν γὰρ θεῖον νόμον σου,
δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου
σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ
τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ
ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
αἵτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς
δούλοις σου.

**Κανών α', Ωδὴ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἡχος δ' Ὁ Εἱρμὸς.**

«Ἐπαρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἑκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ρήξας θανάτου τὰς πύλας τῇ σῇ δυνάμει,
όδοῦ ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας,
πύλας δὲ διήνοιξας, τοῖς πίστει
κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

Τὴν μεσότητα τῶν ὅλων, καὶ τέλος ἔχων,
καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἄναρχος
περιδεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ,

βιῶν· Τῶν θείων θεόφρονες, δεῦτε
δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ως Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν,
ώς δυνατὸς τὸ κράτος καθελὼν τοῦ
θανάτου πέμπειν ἐπηγγείλω χριστέ, τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ πατρὸς
προερχόμενον.

Θεοτοκίον

Νέμεις πλουσίως τὴν χάριν, τοῖς σὲ
ύμνοῦσι, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα
προαιωνιὸν λόγον, μῆτερ ἀπειρόγαμε,
πταισμάτων τὴν ἄφεσιν, τούτοις
αἰτουμένη πανάχραντε.

**Κανών β', Ωδὴ δ', τῆς Ἔορτῆς Ἡχος πλ.
δ' Ο Προφήτης Ἀββακούμ.**

Εἴ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας
Χριστός ἐστι, παράνομοι; τὶ ἀπιστεῖτε
αὐτῷ; ἴδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ᾧ
αὐτὸς ποιεῖ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε,
Παράλυτον λόγῳ συνέσφιγξεν.

Μὴ συνιέντες τὰς Γραφάς, πλανᾶσθε
πάντες ὑμεῖς Ἐβραῖοι ἄνομοι· ὅντως γὰρ
ἥλθε Χριστός, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ ἐν
ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια,
καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὴν ὅντως ζωήν.

"Ἐν ἔργον ἔδειξα ἡμῖν, καὶ πάντες ἥδη
θαυμάζετε, ἀνέκραζε τοῖς Ἰουδαίοις

Χριστός, ύμεις περιτέμνετε, καὶ ἐν
Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησίν, ἐμοὶ δὲ τί¹
ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγω
Παράλυτον;

”Ἐργα ἐποίησα πολλά, καὶ διὰ ποῖον
ἔργον λιθάζετέ με; τοῖς Ἰουδαίοις
Χριστός, ἐλέγχων ἀνέκραζεν· ὅτι
ἄνθρωπον ὑγιῆ ὅλον λόγω ἐποίησα; μὴ
κρίνετε κατ' ὅψιν ἄνθρωποι.

Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καὶ ἐν
Προφήταις αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, μετὰ
τοῦ Πνεύματος, τὸ ἄχραντον γέννημα,
τῆς πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τὰ ἔθνη
πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνῆγες τῶν **σημείων**
σου.

Δόξα ...

Τριάς ἀμέριστε μονάς, ἄναρχε Πάτερ,
Υἱέ, καὶ Πνεῦμα ἄγιον ἡ ἐν μονάδι Τριάς,
όμότιμε, σύνθρονε, ζωοποιέ, ἄκτιστε
Θεέ, σῶζε τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ
ρῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἡ ἐν γαστρί σου τὸν Θεόν, ἀπεριγράπτως
χωρήσασα Θεόνυμφε, Παρθενομῆτορ
ἀγνὴ μὴ παύσῃ πρεσβεύουσα ὑπὲρ
ἡμῶν, ὅπως διὰ σοῦ ρύσθωμεν τῶν
περιστάσεων· **πρός σὲ γὰρ ἀεὶ**
καταφεύγομεν.

Καταβασία.

«Ο Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς
όφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν
παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ[·]
Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός· Δόξα τῇ δόξῃ σου
Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου».

Κανών α', Ωδὴ ε', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
„Ηχος δ' Ὁ Εἱρμὸς.

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθας, φῶς ἄγιον ἐπιστρέφων, ἐκ
ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
ἀνυμνοῦντάς σε».

Τῶν Θείων ἑορτῶν, τὴν μεσότητα
φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου,
ἀρετῆς ἔξασκῆσαι, σπουδάσωμεν
θεόφρονες.

Ως ὅντως ἱερὰ ἡ παροῦσα πανήγυρις·
μεσότητα τῶν μεγίστων, ἑορτῶν γὰρ
ὄριζει, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἀρχαγγελικὸς οὐκ ἴσχύει νοῆσαι
σου, τὸν ἄφραστον ἐκ Παρθένου, καὶ
πανάχραντον τόκον, **Σωτήρ μου**
πολυέλεε.

**Κανών β', Ωδὴ ε', τῆς Ἑορτῆς „Ηχος πλ. δ'
Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Θαύμασι κατεκόσμησας, τούς,
Ἀποστόλους σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας

τοὺς Μαθητὰς ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ,
δοξάσας Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δοὺς αὐτοῖς
τὴν βασιλείαν σου.

Ἄπαντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα
θαύματι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καὶ
ποικίλοις τρόποις, τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ Σωτὴρ τῆς βασιλείας σου.

Αἶνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου,
ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς
ἐπὶ γῆς ὄφθέντι, καὶ κόσμον φωτίσαντι
καὶ τὸν Ἄδαμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα ...

Δόξα σοι Πάτερ ἄγιε, Θεὲ ἀγέννητε, δόξα
σοι Λόγε ἄχρονε μονογενές, δόξα σοι τὸ
Πνεῦμα, τὸ θεῖον καὶ σύνθρονον, καὶ
ὅμοούσιον Πατρὶ καὶ Γίῷ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἀγία τράπεζα,
ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, ἐξ οὗ πᾶς ὁ
τρώγων, οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν, ὁ τοῦ
παντὸς Θεογεννῆτορ τροφεύς.

Καταβασία.

«Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν».

Κανών α', Ωδὴ σ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ὕχος δ' Ο Είρμὸς.

**«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοῶ σοι· ἐκ δαιμόνων
λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ
τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἷματι».**

Μεσίτης, Πεντηκοστῆς, ἐφέστηκε
σήμερον, ἔνθεν τοῦ Θείου μὲν Πάσχα,
Θειοτάτω φέγγει καταυγασθεῖσα, ἐκεῖθεν
δέ, τοῦ Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ἐλάλεις, ἐν τῷ ναῷ Χριστὲ παριστάμενος,
τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν
δόξαν ἀποκαλύπτων, καὶ προφαίνων, τὴν
συμφυῖαν πρὸς τὸν γεννήτορα.

Θεοτοκίον.

Γενοῦ μου, προστασία καὶ τεῖχος
ἀκράδαντον, τῶν κοσμικῶν με
σκανδάλων, λυτρουμένη μόνη
Θεογεννῆτορ, καὶ ταῖς Θείαις,
φωτοχυσίαις καταλαμπρύνουσα.

**Κανών β', Ὡδὴ σ', τῆς Ἔορτῆς Ἡχος πλ. δ'
Ως ὑδατα θαλάσσης.**

**Ο πάντα περιέπων τὰ πέρατα ἀνῆλθες
Ιησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς
ὅχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς
ἐορτῆς μεσούσης, ὡς Ἰωάννης βοῶ.**

Ἀνέπτυξας τὰ χείλη σου Δέσποτα,
ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ, τὸν ἄχρονον Πατέρα
καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενὲς

άμφοτέρων, φυλάττων, καὶ μετὰ
σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς
ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου ἵάσεις
τελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον
ἀνορθῶν, λεπροὺς καθαίρων, καὶ τοὺς
νεκρούς ἀνιστῶν.

Ο ἄναρχος Υἱός, ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ
καθ' ἡμᾶς, ἐνηνθρώπησε, καὶ μέσον τῆς
ἐορτῆς ἐδίδασκε λέγων· Προσδράμετε τῇ
πηγῇ τῇ ἀενάῳ, ζωὴν ἀρύσασθαι.

Δόξα ...

Τὴν μίαν ἐν Τριάδι Θεότητα, οὐσίαν
τρισυπόστατον ἄκτιστον, ἀμέριστον
πάντες δοξολογοῦμεν, Πατέρα, καὶ τὸν
Υἱόν, καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, ὡς τρία οὗσαν
καὶ ἔν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε,
Παρθένον καὶ Μητέρα δοξάζομεν, σὲ
μόνην ἀγνή Θεόνυμφε Κόρη· ἐκ σοῦ γὰρ
ὄντως Θεὸς ἐσαρκώθη, ζωοποιήσας
ἡμᾶς.

Καταβασία.

«Ως ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ
κύματα τοῦ βίου χειμάζει με· διό, ὡς
Ἰωνᾶς σοι κραυγάζω Λόγε· Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὕσπλαγχνε
Κύριε».

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς
τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός·
Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας·
ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι

**ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
ἡμῶν.**

‘Ο Οἶκος.

**Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχήν,
πταισμάτων ἀνομίαις, ῥοαῖς τῶν σῶν
αἰμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον
καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι,
τοῦ προσέρχεσθαι πρός σὲ Λόγε Θεοῦ
πανάγιε, καὶ ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι,
ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν
ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου
“Ἐγερσιν παρέχων ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ
ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς
Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἴσχύν, τοῖς σὲ
Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ^{τῆς ζωῆς} ἡμῶν.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ ΚΘ' τοῦ μηνός Μαΐου, Μνήμη τῆς
Ἄγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.**

Στίχοι.

**Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ὕδωρ,
Τρέφει δὲ Χριστὸς εἰς ἀναψυχῆς ὕδωρ.
Εἰκάδι Θεοδοσίην ἐνάτῃ πέφνει ρεῦμα
θαλάσσης.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Άγίας
‘Οσιομάρτυρος Θεοδοσίας τῆς
Κωνσταντινουπολιτίσσης.**

Στίχοι.

Κέρας κριοῦ κτεῖνάν σε, Θεοδοσία,
”Ωφθη νέον σοι τῆς Ἀμαλθείας κέρας.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τοῦ Ἅγίου
Ιερομάρτυρος Ὁλβιανοῦ, Ἐπισκόπου
πόλεως Ἄνεου.

Στίχοι

Τὸν Ὁλβιανὸν μάλα ὄλβιον λέγω,
Ὑπὲρ Θεοῦ θανόντα τοῦ πανολβίου.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμῃ τῆς Οσίας
Υπομονῆς.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Παραλύτου, τὴν τῆς
Μεσοπεντηκοστῆς ἐορτάζομεν ἐορτήν.

Στίχοι.

Ἐστὼς διδάσκει τῆς ἐορτῆς ἐν μέσῳ.
Χριστὸς Μεσσίας τῶν διδασκάλων
μέσον.

Τῷ ἀπείρῳ ἐλέει σου, Χριστε ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἄμην.

Καταβασίαι ἥχος πλ.δ' ὡδὴ α'.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι
τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν διέσωσας
ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς
ὅρος ἀγιάσματος, βοῶντας Ἀσωμέν σοι
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὡδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν
πολέμοις κραταιῷ.

ὡδὴ γ.'

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
 ύψωθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου,
ἐπλατύνθῃ ἐπ' ἔχθρούς μου τὸ στόμα
μου,.....εύφρανθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

ώδὴ δ'.

Ο Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς
 όφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν
παρουσίαν σου, διὸ καὶ ἀνέκραζεν, ἀπὸ^τ
Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός, Δόξα τῇ δόξῃ σου
Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ώδὴ ε'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά
σου ὄνομάζομεν.

ώδὴ ζ'.

Ως ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ
κύματα τοῦ βίου χειμάζει με, διό, ως
Ἰωνᾶς, σοὶ κραυγάζω Λόγε, Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὔσπλαγχνε Κύριε.

ώδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ^τ
φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ
ἐπιστασίᾳ, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον,
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ώδὴ η'.

Στίχ. **Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ**
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

"Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου
δόξης ἐποχούμενον, καὶ ως Θεὸν
ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε,

ύμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Κανών α', Ωδὴ θ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ὕχος δ' Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται
Ο Είρμὸς.

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ
ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος
ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας
φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν».

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ
μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους
φυλάττειν διαφερόντως πάντες,
σπουδάσωμεν, ὅπως ἀγίου Πνεύματος,
τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Σύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν
ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν,
ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ
Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου
λύσας πόλεμον.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν
ἀνακληθέντες, τῇ τῇ μεσιτείας δυνάμει,
τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου

μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον
ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Ως βίζαν, πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς
ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ
πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις
καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Κανών β', Ωδὴ θ', τῆς Ἔορτῆς Ἄχος πλ.

δ' Ἀλλότριον τῶν μητέρων.

Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων,
ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου,
καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ
Ἰουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε
γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Ιάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτής μου
πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα,
φυγαδεύων τὰς νόσους, ἵώμενος τοὺς
ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ἰουδαῖοι ἔξεμαίνοντο,
τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους ὁ λυτρωτής
μου, ἐλέγχων ἀνεβόα· Μὴ κρίνετε κατ'
ὅψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε·
καὶ γὰρ ὁ νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ
περιτέμνεσθαι, κελεύει πάντα
ἄνθρωπον.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς
σου, Σωτήρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες,
ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦξαι τὴν
δόξαν σου· οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυξτόν
σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν
σάρκωσιν.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ,
μήπως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τί χολᾶτε,
ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὑγιῆ λόγῳ;
κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησὶ τοῖς
Ἰουδαίοις Χριστός!

Ο τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ,
τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς
καρδίας, ιασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με
καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι κάγὼ
Σωτήρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν
ἀποκαθάρας, καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ
ὄμματα φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὁδύνης μου,
κείμενον ἀνόρθωσόν με, ὡς τὸν
παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ
κατακείμενον.

Δόξα ...

Άλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ τὸ σέβειν,
τὴν ἄναρχον Τριάδα Πατέρα καὶ Υἱόν τε,
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον
παντοκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος
ῆδρασται, τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτῆς.

Kai vūn ... Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομῆτορ,
 τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν
 Ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ
 τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὐτὸν δυσώπει
 παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Καταβασία.

Άλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
 ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποϊΐα, ἐπὶ¹
 σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὡκονομήθη, διό
 σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως
 μακαρίζομεν.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.**

Kύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Kύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
 ούρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν**

ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**Ἐξαποστειλάρια ἥχος γ' Ὁ οὐρανὸν
τοῖς ἄστροις.**

Ο τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων
δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς
ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψη,
εὕσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον. (**Δίς**)

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148) Ἡχος δ'.

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· (**Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αύτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αύτοῦ· (**Σοὶ** πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αύτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150).

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αύτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αύτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αύτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

‘Ηχος δ’ – Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

‘Η σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ
ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ἐν Ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ
έδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς
δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον,
τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβιοῶντες,
Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ’ οὐδενὸς
μή μεμαθηκώς;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ϕαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

‘Η σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ
ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ἐν Ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ
έδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς
δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον,
τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβιοῶντες,
Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ’ οὐδενὸς
μή μεμαθηκώς;

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους
διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβιοῶν
αὐτοῖς, Μὴ τὴν κατ’ ὄψιν παράνομοι, ὡς
ἄδικοι κρίνετε, ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν
Παράλυτον ἥγειρα, ὅθεν Κύριος, τοῦ
Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου, τί
ζητεῖτε με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας
ἐγείραντα;

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ
παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ
ἀχάριστον, τὸν Ἡσαΐαν δὲ ἔπρισαν,
ξυλίνω ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν,
Ιερεμίαν ἐνέβαλον, τὸν δὲ Κύριον, ἐν
Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων· Τὸν ναὸν
οἱ καταλύων, σῶσον σαύτὸν καὶ
πιστεύσομεν.

**Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... δῆχος δ'
Ἀνατολίου.**

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ
μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς,
γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ
Θεοῦ, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν
Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας
τυχεῖν.....τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Δοξολογία Μεγάλη.

- **Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.** Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.
- **Ύμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,**
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.

- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον
Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.
- **"Οτι σὺ εἶ μόνος"Αγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.**
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.
- **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.**
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

- Κύριε, καταφυγή ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
 - "Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
 - Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

"Άγιος ὁ Θεός, "Άγιος Ἰσχυρός, "Άγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

"Άγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

"Άγιος ὁ Θεός,

"Άγιος Ἰσχυρός,

"Άγιος Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

΄Απολυτίκιον ΄Ηχος πλ. δ'.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω. Ή πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Η εορτή της Μεσοπεντηκοστῆς.

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
 του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
 και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Αμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
 μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν "Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εύσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ

ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

Άντίφωνον α'. Ὡχος β'.

Στίχ. Άλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὄνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ 'Ως φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ
ὄνόματι σου "Υψιστε".

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

'Αντίφωνον β' Ἡχος ὁ αὐτὸς

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εύλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, ἔξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Εύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, εἷς ὅν τῆς Ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ήμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
 μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
 καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
 Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

'Αντίφωνον γ'. ᾿Ηχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
 διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,
 καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
 οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
 ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
 ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.
 Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
 θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
 ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
 ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
 εύφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν.

Σοφία Ορθή.

Ἐν Ἔκκλησίαις εὔλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Γίě Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτíκιον Ἡχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτήρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Του Αγίου του Ιερού Ναού.

**Κοντάκιον Ἡχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης,

ό τῶν ἀπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης,
 πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ
 Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε,
 ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι
 προσπίπτομεν,
 καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς
 σου δώρησαι ἡμῖν·
σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίᾳ φωνῇ ὑπό^{την}
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
 Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ^{την}
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν

άμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
έπισκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
έκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
δοσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

**"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**"Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

"Αγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**"Αγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἡχος α'.

**Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἦς
έκτησω ἀπ' ἀρχῆς.**

Στίχ. δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ^{τότε}
αιώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.

**Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα.**

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ
Ἀπόστολοι εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας
Λύστραν καὶ Δέρβην καὶ τὴν περίχωρον,
κάκεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ
ἐν Λύστροις ἀδύνατος τοῖς ποσὶν
ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ
ὑπάρχων, ὃς οὐδέποτε περιπεπατήκει.
Οὗτος ἤκουσε τοῦ Παύλου λαλοῦντος· ὃς
ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἴδων ὅτι πίστιν ἔχει
τοῦ σωθῆναι, εἶπε μεγάλῃ τῇ φωνῇ·
ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὄρθος. καὶ
ῆλατο καὶ περιεπάτει. Οἱ δὲ ὄχλοι ἴδόντες
ὅ ἐποίησεν ὁ Παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν
αὐτῶν Λυκαονιστὶ λέγοντες· οἱ θεοὶ^{τοι}
όμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς
ἡμᾶς· ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία,
τὸν δὲ Παῦλον Ἔρμην, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ
ἡγούμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ
Διὸς τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν,
ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας
ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἥθελε θύειν.
Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀπόστολοι Βαρνάβας
καὶ Παῦλος, διαρρήξαντες τὰ ἴμάτια

αύτῶν εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον
 κράζοντες καὶ λέγοντες· ἄνδρες, τί ταῦτα
 ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμεν
 ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς
 ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ¹
 τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν
 οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν
 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· ὃς ἐν ταῖς
 παρωχημέναις γενεαῖς εἴασε πάντα τὰ
 ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·
 καίτοι γε οὐκ ἀμάρτυρον ἐαυτὸν ἀφῆκεν
 ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ὑμῖν ὑετοὺς
 διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους,
 ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὔφροσύνης τὰς
 καρδίας ὑμῶν. **Καὶ ταῦτα λέγοντες μόλις**
κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν
αὐτοῖς.

Άλληλούϊα (γ').

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ
 ἰσχὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι αγαθός.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
 Εὐαγγελίου.
 Είρηνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

'Εκ τοῦ κατὰ **Ίωάννην** ἀγίου
 Εὐαγγελίου ...
 Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
(Ἰω. ζ' 14-30).

Τῆς ἑορτῆς μεσούσης ἀνέβη Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκεν. Ἐθαύμαζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες, Πῶς οὗτος γράμματα οἶδεν μὴ μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη οὖν αὐτοῖς [ό] Ἰησοῦς καὶ εἶπεν, Ἡ ἐμὴ διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμὴ ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με· ἐάν τις θέλῃ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται περὶ τῆς διδαχῆς πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔστιν ἢ ἐγὼ ἀπὸ ἐμαυτοῦ λαλῶ. Οἱ ἀφ' ἐαυτοῦ λαλῶν τὴν δόξαν τὴν ἴδιαν ζητεῖ· ὁ δὲ ζητῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἔστιν καὶ ἀδικία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. Οὐ Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; Καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. Τί με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη ὁ ὄχλος, Δαιμόνιον ἔχεις· τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς, "Ἐν ἔργον ἐποίησα καὶ πάντες θαυμάζετε. Διὰ τοῦτο Μωϋσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωϋσέως ἔστιν ἀλλ' ἐκ τῶν πατέρων καὶ ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον.

Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωϋσέως, ἐμοὶ χολᾶτε ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ; μὴ κρίνετε κατ' ὅψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε.

”Ελεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν, Ὁύχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι; καὶ ἵδε παρρησίᾳ λαλεῖ καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν’ μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρχοντες ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πόθεν ἐστίν· ὁ δὲ Χριστὸς ὅταν ἔρχηται οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν.” Εκραξεν οὖν ἐν τῷ Ἱερῷ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς καὶ λέγων, Κάμε οἴδατε καὶ οἴδατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ’ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλήλυθα, ἀλλ’ ἐστιν ἀληθινὸς ὁ πέμψας με, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι παρ’ αὐτοῦ εἰμι κάκεῖνός με ἀπέστειλεν. Έζήτουν οὖν αὐτὸν πιάσαι, καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ’ αὐτὸν τὴν χεῖρα, ὅτι οὕπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.**
Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ

πανσέπτω ναῶ τούτω, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.
**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.**

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἴκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον

ήμᾶς, οὓς ἔθου είς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν

προκοπήν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

**“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

΄Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὄδοις εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ ἄγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον

Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
 ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
 ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
 ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
 Θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὐωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἀγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 Θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἱρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου Θυσιαστηρίῳ,
 εὔρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.
**Άγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμοιογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχυς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εὶς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εὶς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὄμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

- Σταυρωθέντα τε ύπερ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἄγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
- Ἄμήν.

Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου, πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

"Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ

κοινωνία τοῦ Ἅγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

”Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

**Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,**

**”Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**”Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**”Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Άμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
όσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν

θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εύλογοῦμεν, σοὶ
εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὦ Θεὸς ἡμῶν.**

**Εἰς τό Ἐξαιρέτως.
ῆχος πλ.δ'**

Άλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα, ἐπὶ¹
σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὡκονομήθη, διὸ
σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως
μακαρίζομεν.

**Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθιομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἅγιας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθιομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς ιερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εύκράτους

καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
 ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
 καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
 στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
 σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἔκκλησιῶν,
 σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
 τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
 κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
 Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
 τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ
 υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
 εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
 ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
 ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ
 καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
 πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
 τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
 Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
 πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
 καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ύπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ύπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἴτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ

Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ύποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγίου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῇ καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὔαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.**

**Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγιου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ**

εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾳ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν
Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

Κοινωνικόν. εἰς ἥχον δ'.

**Ο τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου
τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ ἐν αὐτῷ,
εἶπεν ὁ Κύριος.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Ἀμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**Αντί του εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἄπολυτίκιον Ἡχος α'.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εἰς ἄφεσιν αμαρτιῶν
καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ανυμνήσωμεν τὴν
δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων
σου μετασχεῖν μυστηρίων, τήρισον ἡμᾶς
ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν
μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου.**

Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

**Ἄπόλυσις.
Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ**

ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
 τῆς
 παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας
 αύτοῦ
 Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
 ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων
 Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
 τιμίου,
 ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
 Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ
 πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
 ἴδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἅγιωτάτης Ἔκκλησίας τῆς
 Κύπρου, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
 Ἰωάννου
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
 Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
 καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
 Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ Ἅγιου**
τοῦ
Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων
 Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν
 ἀγίων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ
 φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

**Καὶ ὁ Ἰερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτω
θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Ο ΛΑΟΣ: Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.